

corren cap perill, tampoc poden fer tota la força que cal. L'experiència donarà i treurà raons. Les embolades foren ràpides. El primer bou feia respecte, ben dotat de banyes, embestidor, va assustar als afeccionats i va tornar al camió tan fresc com quan arribà. El segon bou "cerril" va defraudar totalment.

Excessivament gras i pesat es va deixar embolar sense feina. Es va ofegar immediatament amb un pam de llengua fora, el pixador anant-li amunt i avall al ritme d'una accelerada respiració que no alleujava l'asfíxia de la pobre bèstia. Va acabar gitant-se a mitan plaça i va fer suar per tornar-lo al corral malgrat els esforços conjuminats de vaquers, vaques i manso. De tan gord no podia fer una passa. Les vaquetes de la nit són l'imperi de la jovenalla. Als bous de tarde, en presència dels majors, els fadrins es mostren inhibits, però a la nit són els reis. Amb el jòneg voltant per la plaça omplen la piràmide jovenalla masculina i femenina, de 15/16 anys. Tots es tornen atrevits mostrant les seves millors arts. Només dos incidents: un revolcò de Jordi del Ploron i la mort d'una vaqueta d'una embestida contra la reixa. Van fer molta festa el parell de joneguets confiters dels xiquets menuts. Els quintos, com no podia ser d'altra manera, van aportar el seu bovet, un jòneg jugador, corredor i

valent que va permetre a Javier Rambla de Frutiver mostrar passes de bona escola. El pabelló femení també quedà en bon lloc gràcies a la intervenció de Sara Cifre. En general no es van comportar malament els quintos. Podríem prescindir, això sí, dels coets o com a mínim utilitzar calibres més fluixos. Haurien de tenir present que una forta explosió pot desconcertar a qui està torejant i causar un accident.

La ja comentada omnipresent banda de música amenitzà els espec-

va fer xalar al respectable especialment la vaca reja nº 30 que va fer de tot: pujar a la piràmide, al tablao, saltar al banc per dins i per fora, saltar el muret en els dos sentits. Lo que vullguis. Una part importantíssima del mèrit cal agrair-la al incomparable tàndem de torrellanquins compost per Juanito el Gitano i Polleta. Fan fer al bou el que volen, li posen anelles al cuerno, el fan escalar la piràmide, saltar dins el banc, fer que es carregue el tablao a la esquena.

Per cert, cal tenir present que els

tacles de la plaça i de propina Felipe les Olles ens regalà les orelles amb un corrido cantat. Quant els bous són bons inspiren inclús als cantaires. I els bous de plaça enguany han estat bons. La primera actuació de Parejo

ferros que formen l'estructura del tablao fan peladures a l'esquena dels animals. Cap intent de fer l'ola tingué èxit. El públic estava pendent de l'actuació de bous i toreros. La parella torrellanquina és tremenda. En un moment de descoordinació Polleta va caure del tablao i sofrí una lleugera puntada de cuerno a la esquena que no precisà cap cuidado. Al tornar recuperat a la plaça tot fent-li un retall a la vaca, que, li causà el mal, li va acariciar el tos. La gent aplaudí molt en noble gest. Cal entendre com els amants dels bous estimen els animals, no els consideren enemics, ni els volen cap perjudici. Esperem poder comptar l'any que ve amb la presència d'aquesta valenta parella. Un altre gran torero ens va fer xalar. Malgrat simultanejar les obligacions laborals i les festes,

